

712 Klaním se ti vroucně

transpozice 4

1. Kla-ním se ti vrouc-ně, skry-tý Bo-že náš, jenž tu ve svá-

tos - ti se-be u-krý-váš. To-bě srdcem svým se zce-la pod-dá -

vám, před te-bou svou sla - bost, Bo-že, vy-zná-vám.

2. Zrakem, hmatem, chutí, tebe nevnímám,
a jen sluchem svým tě jistě poznávám.
Věřím vše, co hlásal světu Kristus Pán,
v něm je základ pravdy lidstvu všemu dán.

4. Rány tvé jak Tomáš vidět nežádám,
že jsi Pán a Bůh můj vroucně vyznávám.
Rač mé chabé víře větší sílu dát,
více v tebe doufat, víc tě milovat.

6. Dobrý Pelikáne, Jezu, Pane můj,
krví svou nás hříšné z hříchů očišťuj,
vždyť jediná krůpěj její stačila,
aby všeho světa viny obmyla.

3. Na kříži jsi tajil jenom božství své,
zde je také skryto člověčenství tvé.
V obojí však věřím celým srdcem svým,
o milost tě prosím s lotrem kajícím.

5. Plode smrti Páně, chlebe života,
v němž se lidem dává Boží dobrota,
dej mé duši stále jenom z tebe žít,
v tobě Boží lásku rozjímat a ctít.

7. Rač, ó Jezu Kriste, jenž jsi nám zde skryt,
srdci toužícímu touhu vyplnit,
abych, jak zde hledím s vírou na oltář,
v nebesích tě jednou spatřil tvářích.
Amen.

2. Zrakem, hmatem, chu - tí, te - be ne - vní - mám, a jen sluchem

svým tě jis - tě po - zná - vám. Věřím vše, co hlá - sal svě - tu Kristus

Pán, v něm je základ prav - dy lidstvu všemu dán.

3. Na kří - ži jsi ta - jil je - nom bož - ství své, zde je ta - ké

skry - to člo - vě - čenství tvé. V o - bo - jí však vě - řím ce - lým srdcem

svým, o mi - lost tě pro - sím s lotrem ka - jí - cím.

4. Rá - ny tvé jak To - máš vi - dět ne - žá - dám, že jsi Pán a

Bůh můj vroucně vy - zná - vám. Rač mé cha - bé ví - ře vět - ší sí - lu

dát, ví - ce v te - be dou - fat, víc tě mi - lo - vat.

5. Plo - de smr - ti Pá - ně, chle - be ži - vo - ta, v němž se li - dem

dá - vá Bo - ží dob - ro - ta, dej mé du - ši stá - le je - nom z te - be

žít, v to - bě Bo - ží lás - ku roz - jí - mat a ctít.

6. Dob-rý Pe-li-ká-ne, Je-zu, Pa-ne můj, kr-ví svou nás
 hříš-né z hříchů o-čiš-ťuj, vždyť je-di-ná krů-pěj je-jí sta-čí-
 la, a-by vše-ho svě-ta vi-ny ob-my-la.

7. Rač, ó Je-zu Kris-te, jenž jsi nám zde skryt, srd-ci tou-ží-
 cí-mu tou-hu vy-pl-nit, a-bych, jak zde hle-dím s vírou na ol-
 tář, v nebe-sích tě jed-nou spatřil tvá-ří v tvář. A-men.